

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

5. dubna 2017*

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Prováděcí nařízení (EU) č. 924/2012 — Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 2 odst. 10 a 11 — Vyloučení některých vývozních transakcí z výpočtu dumpingového rozpětí — Spravedlivé srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty v případě dovozů ze země bez tržního hospodářství“

Ve spojených věcech C-376/15 P a C-377/15 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky podle článku 56 Statutu Soudního dvora Evropské unie podané dne 9. července 2015,

Changshu City Standard Parts Factory, se sídlem v Changshu City (Čína),

Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd, se sídlem v Ningbo (Čína), zastoupené R. Antoninim a E. Monard, avocats,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Rada Evropské unie, zastoupená B. Driessenem, jakož i S. Boelaert, jako zmocněnci, ve spolupráci s N. Tuominenem, avocat,

žalovaná v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená T. Maxianem Ruschem a M. Françou, jako zmocněnci,

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), se sídlem v Bruselu (Belgie),

vedlejší účastníci řízení v první stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (zpravodajka) a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 22. června 2016,

* Jednací jazyk: angličtina.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. prosince 2016,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svými kasačními opravnými prostředky se Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 29. dubna 2015, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada (T-558/12 a T-559/12, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:237), kterým posledně uvedený zamítl jejich žalobu směřující ke zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 924/2012 ze dne 4. října 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 91/2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2012, L 275, s. 1, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

Mezinárodní právo

- 2 Rozhodnutím 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986-1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80) schválila Rada Evropské unie Dohodu o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), jež byla podepsána v Marrákeši dne 15. dubna 1994, jakož i dohody uvedené v přílohách 1 až 3 této dohody, mezi nimiž se nachází i Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103; Zvl. vyd. 11/21, s. 189, dále jen „antidumpingová dohoda“).
- 3 Článek 2 antidumpingové dohody je nadepsaný „Zjišťování dumpingu“. Článek 2.4 této dohody stanoví:

„Správné porovnání bude provedeno mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou. Toto porovnání bude provedeno na bázi stejných obchodních podmínek, obvykle při podmínce ze závodu a s ohledem na prodeje, uskutečněné, pokud možno, téměř ve stejném čase. Vždy budou, podle okolností, řádně vzaty v úvahu rozdíly, ovlivňující srovnatelnost cen, včetně rozdílů v podmínkách obchodu, zdanění, úrovně obchodů, množství, fyzických vlastnostech a všechny ostatní rozdíly, u nichž je rovněž zřejmé, že ovlivňují cenové srovnání. V případech, uvedených v odstavci 3, budou brány v úvahu náklady, včetně cel a daní, vzniklé mezi dovozem a dalšími prodeji, jakož i vzniklé zisky. Jestliže v těchto případech bylo ovlivněno cenové srovnání, úřady stanoví běžnou hodnotu na úrovni obchodu, odpovídající úrovni obchodu za konstruovanou vývozní cenu nebo vezmou řádně v úvahu skutečnosti, které tento odstavec umožňuje použít. Úřady oznámí dotyčným stranám, které informace jsou nezbytné k zajištění správného srovnání a nebudou je nerozumně zatěžovat takovými důkazy.“

- 4 Článek 2.4.2. této dohody stanoví:

„Pokud ustanovení, upravující správné srovnání podle odstavce 4, nestanoví jinak, bude existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření obvykle stanovena na základě srovnání váženého průměru normální [běžné] hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů nebo srovnáním normální [běžné] hodnoty a vývozních cen v jednotlivých obchodních případech navzájem. Normální [běžná] hodnota stanovená na základě váženého průměru může být srovnána s cenami jednotlivých vývozních obchodů, jestliže úřady zjistí, že se struktura exportních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími a jestliže je poskytnuto vysvětlení, proč takové rozdíly nemohou být brány v úvahu při použití srovnání jednotlivých vážených průměrů navzájem.“

Unijní právo

5 Ke dni přijetí sporného nařízení se ustanovení upravující přijetí antidumpingových opatření Evropskou unií nacházela v nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51; oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 765/2012 ze dne 13. června 2012 (Úř. věst. 2012, L 237, s. 1, dále jen „základní nařízení“).

6 Článek 1 odst. 2 a 4 tohoto nařízení stanovil:

„2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Společenství nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu.

[...]

4. Pro účely tohoto nařízení se ‚obdobným výrobkem‘ rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech s posuzovaným výrobkem, nebo není-li takový výrobek k dispozici, jiný výrobek, který, ačkoliv není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku.“

7 Znění článku 2 tohoto nařízení, nadepsaného „Zjištění dumpingu“, bylo následující:

„[...]

C. Srovnání

10. Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného ve stejné nebo co nejbližší době, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Nejsou-li takto určená běžná hodnota a vývozní cena srovnatelné na tomto základě, provedou se pokaždé náležité individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. Přitom je třeba se při úpravách vyvarovat jakéhokoli zdvojení, zejména u slev z cen, rabatů, množství a různých obchodních úrovní. Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy pro tyto činitele:

[...]

D. Dumpingové rozpětí

11. Pokud ustanovení upravující spravedlivé srovnání nestanoví jinak, existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření se obvykle zjišťuje na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů nebo srovnáním běžné hodnoty a vývozních cen v jednotlivých obchodních případech navzájem. Běžná hodnota určená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami všech jednotlivých vývozních obchodů, jestliže se struktura vývozních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo obdobími a jestliže by metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu dumpingové praktiky. Tento odstavec nevylučuje výběr vzorku podle článku 17.

[...]“

8 Článek 3 odst. 2, 3 a 8 uvedeného nařízení stanovil:

„2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení:

- a) jednak objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství;
- b) jednak následného účinku tohoto dovozu na výrobní odvětví Společenství.

3. V souvislosti s objemem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě ve Společenství. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

8. Účinky dumpingového dovozu se hodnotí podle výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodej a zisk výrobců. Není-li možné výrobu vymezit, hodnotí se účinky dumpingového dovozu podle výroby nejbližší skupiny nebo souboru výrobků, který zahrnuje obdobný výrobek a pro něž [něž] jsou dostupné potřebné informace.“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné nařízení

- 9 Účastnice podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) jsou společnosti se sídlem v Číně, které jsou činné ve výrobě některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli určených na prodej na vnitrostátním trhu nebo na vývoz, zejména do Evropské unie (dále jen „posuzovaný výrobek“).
- 10 Na základě nařízení (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2009, L 29, s. 1) Rada uložila antidumpingové clo na dovoz dotčeného výrobku.
- 11 Dne 28. července 2011 přijal Orgán pro řešení sporů (OŘS) WTO zprávu odvolacího orgánu zřízeného při WTO, jakož i zprávu skupiny odborníků ve znění zprávy tohoto odvolacího orgánu ve věci „Evropská společenství – Konečná antidumpingová opatření vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli pocházející z Číny“ (WT/DS 397). V těchto zprávách bylo konstatováno, že Unie porušila některá ustanovení právních předpisů WTO.
- 12 Evropská komise dne 6. března 2012 v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1515/2001 ze dne 23. července 2001 o opatřeních, která může Společenství přijmout na základě zprávy přijaté orgánem pro řešení sporů WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních (Úř. věst. 2001, L 201, s. 10; Zvl. vyd. 11/38, s. 50), zveřejnila oznámení o platných antidumpingových opatřeních na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky v návaznosti na doporučení a rozhodnutí přijatá [OŘS] dne 28. července 2011 v rámci sporu ES – spojovací prostředky (DS 397) (Úř. věst. 2012, C 66, s. 29).

- 13 Podle tohoto oznámení zahájila Komise přezkum antidumpingových opatření uložených na základě nařízení č. 1515/2001, aby mohl být stanoven způsob, jak je třeba změnit nařízení č. 91/2009 tak, aby bylo uvedeno do souladu s výše uvedenými doporučeními a rozhodnutími OŘS. V návaznosti na tento přezkum přijala Rada dne 4. října 2012 sporné nařízení.
- 14 Co se týče srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty, Rada zamítla žádosti o úpravy, které předložili někteří účastníci řízení na základě čl. 2 odst. 10 základního nařízení, a to z důvodu rozdílů mezi výrobními náklady, jakož i rozdílů v účinnosti a v produktivitě.
- 15 Co se týče výpočtu dumpingového rozpětí, jelikož podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení byla běžná hodnota určena na základě údajů týkajících se třetí země s tržním hospodářstvím, v projednávaném případě Indii, a zejména na základě údajů poskytnutých indickým výrobcem (dále jen „indický výrobce“), Rada v podstatě uvedla v bodech 82, 102 a 109 sporného nařízení, že srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen vývozních obchodů bylo provedeno s vyloučením transakcí týkajících se druhů posuzovaného výrobku vyvážených čínskými vyvážejícími výrobci, pro něž žádný odpovídající typ nebyl uvedeným indickým výrobcem vyroben a prodán. Rada uvedla, že tato metoda byla považována za nejspolehlivější metodu pro stanovení úrovně dumpingu. Pokus přiřadit všechny druhy posuzovaného výrobku vyvážené čínskými vyvážejícími výrobci k jim velmi podobným druhům vyráběným a prodávaným indickým výrobcem by vedl k nepřesným zjištěním. Kromě toho Rada vysvětlila, že se domnívala, že vývozní transakce použité pro výpočet dumpingu lze považovat za reprezentativní pro všechny druhy posuzovaného výrobku vyvážené čínskými vyvážejícími výrobci.
- 16 Článek 1 sporného nařízení snížil antidumpingové clo zavedené nařízením č. 91/2009 na 38,3 % pro Changshu City Standard Parts Factory a zachoval antidumpingové clo stanovené pro Ningbo Jinding Fastener na 64,3 %.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 17 Návrhy došlými kanceláři Tribunálu dne 24. prosince 2012 podaly navrhovatelky žaloby směřující ke zrušení sporného nařízení.
- 18 Usnesením předsedy čtvrtého senátu Tribunálu ze dne 6. května 2014 byly věci T-558/12 a T-559/12 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.
- 19 Na podporu svých žalob před Tribunálem se navrhovatelky dovolávaly dvou žalobních důvodů.
- 20 První žalobní důvod vycházel z porušení čl. 2 odst. 7 písm. a) a odstavců 8, 9 a 11, jakož i čl. 9 odst. 5 základního nařízení, zásady zákazu diskriminace, jakož i článku 2.4.2 antidumpingové dohody. Navrhovatelky v rámci tohoto důvodu vytýkaly Radě a Komisi, že z výpočtu dumpingového rozpětí vyloučily transakce týkající se druhů posuzovaného výrobku vyvážených čínskými vyvážejícími výrobci, pro něž žádný odpovídající typ nebyl uvedeným indickým výrobcem vyroben a prodán. 38 % vývozního prodeje společnosti Changshu City Standard Parts Factory a 43 % vývozního prodeje společnosti Ningbo Jinding Fastener tak bylo vyloučeno z výpočtu dumpingového rozpětí.
- 21 Druhý žalobní důvod vycházel z porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení a bodu 2.4 antidumpingové dohody, jakož i podpůrně z porušení článku 296 SFEU. Týkal se zamítnutí žádostí o úpravy, které navrhovatelky předložily.
- 22 Tribunál napadeným rozsudkem oba žalobní důvody uplatňované navrhovatelkami a jejich žaloby v plném rozsahu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

- 23 Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - vyhověl návrhovým žádáním, která předložily v rámci žaloby podané k Tribunálu, a zrušil sporné nařízení v rozsahu, v němž se jich týká;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení, které vynaložily v rámci řízení před Tribunálem a Soudním dvorem, a rozhodl, že vedlejší účastníci řízení ponесou vlastní náklady řízení.
- 24 Rada navrhuje, aby byly kasační opravné prostředky zamítnuty a navrhovatelkám byla uložena náhrada nákladů řízení o kasačních opravných prostředcích a náhrada nákladů řízení před Tribunálem.
- 25 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- odmítl kasační opravný prostředek jako nepřipustný;
 - podpůrně zamítl kasační opravný prostředek jako neopodstatněný a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.
- 26 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 22. září 2015 byly věci C-376/15 P a C-377/15 P spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

Ke kasačním opravným prostředkům

- 27 Navrhovatelky uplatňují na podporu svých kasačních opravných prostředků dva důvody kasačního opravného prostředku. První důvod kasačního opravného prostředku se týká vyloučení některých vývozních transakcí z výpočtu dumpingového rozpětí. Druhý důvod kasačního opravného prostředku se týká skutečnosti, že unijní orgány zamítly provést některé úpravy v rámci srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny.

K přípustnosti kasačního opravného prostředku ve věci C-377/15 P

- 28 Komise namítá nepřipustnost kasačního opravného prostředku ve věci C-377/15 P, jelikož je totožný s kasačním opravným prostředkem ve věci C-376/15 P. Existuje tak totožnost účastníků řízení, napadených aktů, napadeného rozsudku a argumentů. Kasační opravný prostředek ve věci C-377/15 P, který byl podán jako poslední, je v důsledku toho nepřipustný z důvodu překážky věci zahájené.
- 29 Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být žaloba podaná po podání jiné žaloby, která proti sobě staví tytéž účastníky řízení, je založena na stejných žalobních důvodech a směřuje ke zrušení stejného právního aktu, odmítnuta jako nepřipustná z důvodu překážky věci zahájené (rozsudek ze dne 9. června 2011, Diputación Foral de Vizcaya a další v. Komise, C-465/09 P až C-470/09 P, nezveřejněný, EU:C:2011:372, bod 58 a citovaná judikatura).
- 30 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že kasační opravné prostředky ve věci C-376/15 P a ve věci C-377/15 P staví proti sobě tytéž účastníky řízení. Kromě toho kasační opravný prostředek ve věci C-377/15 P doslovně opakuje kasační opravný prostředek ve věci C-376/15 P. Tyto dva kasační opravné prostředky jsou tedy založeny na totožných důvodech a směřují ke zrušení totožného rozsudku Tribunálu a totožného právního aktu.

- 31 Za těchto podmínek, jelikož byl kasační opravný prostředek ve věci C-377/15 P podán následně po kasačním opravném prostředku ve věci C-376/15 P, je třeba jej odmítnout jako nepřijatelný z důvodu překážky věci zahájené.

K prvnímu důvodu ve věci C-376/15 P

Argumentace účastníků řízení

- 32 První důvod kasačního opravného prostředku se týká odůvodnění Tribunálu, které je uvedeno v bodech 61 až 90 napadeného rozsudku. Je rozdělen do tří částí.
- 33 V rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál provedl nesprávný výklad povinnosti provést srovnání všech vývozních transakcí podle čl. 2 odst. 11 základního nařízení a článku 2.4.2. antidumpingové dohody. Podle nich musí být tato dvě ustanovení vykládána v tom smyslu, že veškerý vývozní prodej posuzovaného výrobku tak, jak byl definován při zahájení šetření, musí být zahrnut do srovnání pro účely výpočtu dumpingového rozpětí. Tento výklad vyplývá ze znění uvedených ustanovení, jakož i z rozsudku ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547). Případné dodatečné obtíže spojené s použitím metody „podobné země“ neumožňují se odchýlit od pravidel týkajících se určení dumpingového rozpětí.
- 34 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nesourodě spojil povinnosti stanovené v čl. 2 odst. 11 základního nařízení a článku 2.4.2. antidumpingové dohody a povinnosti v oblasti srovnatelnosti cen stanovené v čl. 2 odst. 10 tohoto nařízení a článku 2.4. této dohody. V tomto ohledu uvádí, že soulad výpočtu dumpingového rozpětí s čl. 2 odst. 11 základního nařízení a s článkem 2.4.2. antidumpingové dohody nemůže být posouzen na základě pojmu „srovnatelné ceny“, jak rozhodl Tribunál v bodě 61 napadeného rozsudku, avšak na základě pojmu „srovnatelné transakce“. Pro všechny srovnatelné transakce by ceny měly být učiněny srovnatelnými v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení článku 2.4 antidumpingové dohody, což by bylo v projednávaném případě možné.
- 35 V rámci třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky podpůrně uvádí, že přezkum „spravedlivého srovnání“, který učinil Tribunál, není v souladu s požadavky čl. 2 odst. 10 a 11 základního nařízení a článků 2.4 a 2.4.2 antidumpingové dohody. Tribunál tak zaprvé nesprávně přezkoumal, zda použití dalších metod určení běžné hodnoty mohlo vést ke srovnání, které by bylo „spravedlivější“ než srovnání, které provedly unijní orgány. Zadruhé přezkum Tribunálu potvrzuje, že pro unijní orgány nebylo nemožné, nýbrž pouze obtížnější, aby dodržely čl. 2 odst. 10 a 11 základního nařízení. Zatřetí Tribunál nesprávně přiznal význam otázce, zda navrhovatelky spolupracovaly s unijními orgány či nikoli, když jim sdělily, jakým způsobem mohou splnit své povinnosti podle čl. 2 odst. 10 a 11 základního nařízení a článků 2.4 a 2.4.2 antidumpingové dohody. Začtvrté pojem „reprezentativnost“ transakcí, který přezkoumal Tribunál v bodech 81 a 83 napadeného rozsudku, je irelevantní.
- 36 Rada i Komise argumenty navrhovatelek zpochybňují. Úvodem Komise tvrdí, že první důvod je nepřijatelný, jelikož posledně uvedené zpochybňují posouzení skutkového stavu, který Tribunál provedl, a neuvádí nesprávné právní posouzení, kterého se měl dopustit. Komise se kromě toho domnívá, že tento důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní.
- 37 Pokud jde o první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, Rada a Komise úvodem uvádí, že Tribunál jednak správně odmítl v projednávaném případě použít rozsudek ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547), a jednak, že výklad provedený žalobkyněmi není

podložen zprávami OŘS. Komise rovněž uvádí, že články 2.4 a 2.4.2 antidumpingové dohody jsou prostoupeny zásadou „spravedlivého srovnání“. Účelem čl. 2 odst. 10 a 11 základního nařízení je provést článek 2.4 antidumpingové dohody do unijního práva a přisuzuje tak přednost uvedené zásadě.

- 38 Co se týče druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, Rada a Komise v podstatě tvrdí, že znění základního nařízení a antidumpingové dohody uvádějí, že požadavek provést „spravedlivé srovnání“ musí převážet nad povinností vypočítat dumpingové rozpětí na základě všech vývozních transakcí. Kromě toho čl. 2 odst. 11 základního nařízení uvádí zvláštní metody výpočtu antidumpingového rozpětí, avšak nenahrazuje obecný požadavek spravedlivého srovnání stanovený v čl. 2 odst. 10 tohoto nařízení.
- 39 Co se týče třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, Rada a Komise zaprvé uvádí, že navrhovatelky zjevně naznačují, že unijní orgány měly zvolit „co možná nejspravedlivější“ přístup, což je z právního hlediska nesprávné. Zadruhé přístup unijních orgánů byl spravedlivý vzhledem k tomu, že informace o cenách výrobků neprodávaných indickým výrobcem chyběly. Zatřetí Tribunál měl správně za to, že navrhovatelky měly a mohly podložit svá tvrzení. Začtvrté podle Komise pojem „reprezentativnost“ je relevantní a musí být posouzen nikoli na úrovni každého vyvážejícího výrobce, nýbrž na úrovni všech transakcí posuzovaného výrobku. Kromě toho vyloučení vývozních transakcí bylo naprosto náhodné a jeho cílem nebylo ovlivnit výsledek přezkumu unijních orgánů.

Závěry Soudního dvora

– K přípustnosti

- 40 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že Soudní dvůr není příslušný ke zjišťování skutkového stavu a v zásadě ani k přezkoumání důkazů, ke kterým se Tribunál přiklonil na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud totiž byly tyto důkazy získány řádně a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, přísluší pouze Tribunálu posoudit hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, jež mu byly předloženy. Takové posouzení tudíž s výhradou případu zkreslení těchto důkazů nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora.
- 41 Argumenty, které navrhovatelky uplatňují na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, v podstatě Tribunálu vytýkají, že provedl nesprávný výklad čl. 2 odst. 11 základního nařízení a článku 2.4.2 antidumpingové dohody, a podpůrně, že provedl přezkum, který je v rozporu s čl. 2 odst. 10 a 11 tohoto nařízení a s články 2.4. a 2.4.2 této dohody. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, tyto argumenty zpochybňují nikoli posouzení skutkového stavu, který provedl Tribunál, nýbrž výklad právních pravidel, který Tribunál provedl. Navrhovatelky tak definují právní pochybení, kterými je podle nich stížen napadený rozsudek. Uvedené argumenty se tedy týkají právních otázek, které mohou být předmětem přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku.
- 42 Argumentu Komise založenému na nepřípustnosti tohoto důvodu kasačního opravného prostředku tedy nelze vyhovět.

– K relevantní povaze prvního důvodu kasačního opravného prostředku

- 43 Komise se domnívá, že tento důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní.

- 44 Jak však uvedl generální advokát v bodě 56 svého stanoviska, pokud by měl Soudní dvůr vyhovět tomuto důvodu s tím, že výklad provedený Tribunálem čl. 2 odst. 11 základního nařízení a článku 2.4.2 antidumpingové dohody je nesprávný, byl by napadený rozsudek poškozen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, což by vedlo k jeho zrušení.
- 45 Argument Komise vycházející z irelevantní povahy tohoto důvodu tedy nelze přijmout.
- *K věci samé*
- 46 Navrhovatelky zpochybňují odůvodnění Tribunálu obsažené v bodech 61 až 90 napadeného rozsudku. Toto odůvodnění je podle nich stíženo nesprávným právním posouzením, jelikož je založeno na nesprávném výkladu zejména čl. 2 odst. 11 základního nařízení.
- 47 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora platí, že v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc. Vzhledem k tomu, že použití čl. 2 odst. 11 základního nařízení předpokládá posouzení komplexních hospodářských situací, soudní přezkum takového posouzení musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, body 40 a 41, a ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63).
- 48 Za účelem přijetí závěru, který je uveden v bodě 90 napadeného rozsudku, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když z výpočtu dumpingového rozpětí vyloučila druhy výrobku, které neodpovídají žádnému z výrobků vyrobených a prodávaných indickým výrobcem, a sporné nařízení tedy neporušilo ani čl. 2 odst. 11 základního nařízení, ani čl. 2.4.2 antidumpingové dohody, Tribunál přezkoumal, jak vyplývá z bodu 61 napadeného rozsudku, zda byl takový postup možný na základě ustanovení čl. 2 odst. 11 základního nařízení a článku 2.4.2 antidumpingové dohody, která jednak stanoví, že unijní orgány musí zohlednit ceny všech vývozních transakcí srovnatelných s běžnou hodnotou, a která jednak odkazuje na relevantní ustanovení upravující spravedlivé srovnání.
- 49 Tribunál měl nejprve v bodě 63 tohoto rozsudku za to, že ačkoli druhy tohoto výrobku mohou být považovány za srovnatelné, není tomu tak v případě cen za druhy tohoto výrobku, které nebyly vyrobeny nebo prodávány tímto výrobcem. Podle Tribunálu neexistence ceny některých druhů posuzovaného výrobku, třebaže obdobných, tak zabránila u uvedených druhů provést srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny. Dále v bodech 71, 80 a 84 uvedeného rozsudku rozhodl, že vzhledem k riziku chybějících údajů v případě použití metod výpočtu běžné hodnoty výrobků, které indický výrobce neprodával, mohly unijní orgány právem dospět k závěru, že přístup, který navrhly, byl spravedlivý a použití takových metod by nezajistilo přesnější nebo spravedlivější srovnání. Konečně v bodě 85 téhož rozsudku odmítl relevantnost rozsudku ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547), z důvodu, že na rozdíl od projednávaného případu, nebylo ve věci, v níž byl vydán tento rozsudek, dumpingové rozpětí vypočteno na základě reprezentativního zastoupení druhů dotčeného výrobku.
- 50 Tribunál přitom stanovil, že v rámci výpočtu dumpingového rozpětí v souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení unijní orgány oprávněně vyloučily některé vývozní transakce z tohoto výpočtu v případě chybějících „srovnatelných cen“ a za okolností, kdy žádná další metoda výpočtu neumožnila provést „spravedlivější srovnání“, jelikož uvedený výpočet byl proveden na základě „reprezentativního zastoupení“ druhů dotčeného výrobku.

- 51 Je tedy třeba ověřit, zda – jak uvádí navrhovatelky – je toto odůvodnění Tribunálu stíženo nesprávným právním posouzením.
- 52 Zprvce za účelem určení, zda jsou v souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení unijní orgány povinny zohlednit všechny vývozní transakce nebo zda mohou vyloučit některé z těchto transakcí při výpočtu dumpingového rozpětí, je třeba provést přezkum pojmů, kontextu a účelu tohoto ustanovení (rozsudek ze dne 16. dubna 2015, Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, bod 26 a citovaná judikatura).
- 53 Co se týče nejprve znění tohoto ustanovení, je třeba uvést, že stanoví dvě metody srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny: tzv. „symetrickou“ metodu, která je založena na srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů do Unie v jednotlivých obchodních případech navzájem, a tzv. „asymetrickou“ metodu, která je založena na srovnání váženého průměru běžné hodnoty s cenami všech jednotlivých vývozních obchodů do Unie. Bez ohledu na metodu srovnání odkazuje čl. 2 odst. 11 základního nařízení na „všechny vývozy do Unie“. Jak uvedl generální advokát v bodě 71 svého stanoviska, tato formulace umožňuje domnívat se, že unijní orgány nemohou vyloučit z výpočtu dumpingového rozpětí vývozní transakce týkající se některých druhů dotčeného výrobku.
- 54 Co se týče dále cíle sledovaného čl. 2 odst. 11 základního nařízení, z tohoto ustanovení vyplývá, že jak symetrická, tak i asymetrická metoda výpočtu dumpingového rozpětí musí umožnit odrážet skutečný rozsah dumpingových praktik.
- 55 Jak zdůraznil generální advokát v bodě 67 svého stanoviska, skutečnost, že unijní orgány vyloučily vývozní transakce týkající se některých druhů posuzovaného výrobku z výpočtu dumpingového rozpětí, je v rozporu s tímto cílem. V důsledku takového vyloučení nemohou unijní orgány stanovit vliv, který tyto transakce mohou mít na uvedený výpočet, takže uvedené instituce se nemohou ujistit, že vypočtené dumpingové rozpětí odráží skutečný rozsah dumpingových praktik.
- 56 Konečně, co se týče kontextu čl. 2 odst. 11 základního nařízení, z článku 1 tohoto nařízení nadepsaného „Zásady“ vyplývá, že antidumpingové šetření se týká určitého výrobku, nazvaného „posuzovaný výrobek“, který definují unijní orgány při zahájení tohoto šetření.
- 57 Článek 1 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví, že výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Unie nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu. Kromě toho čl. 1 odst. 4 tohoto nařízení stanoví, že pro účely tohoto nařízení se „obdobným výrobkem“ rozumí výrobek, který je shodný s „posuzovaným výrobkem“. Dumpingové rozpětí je tedy vypočteno na základě definice „posuzovaného výrobku“ tak, jak ji navrhnou unijní orgány při zahájení šetření.
- 58 Z článku 3 odst. 2, 3 a 8 základního nařízení, které odkazuje na pojem „obdobný výrobek“, rovněž vyplývá, že unijní orgány určují na základě „posuzovaného výrobku“, zda průmyslu Unie vznikla škoda kvůli dovozu, který je předmětem dumpingu.
- 59 Jak uvedl generální advokát v bodě 64 svého stanoviska, definice „posuzovaného výrobku“ při zahájení řízení nezakazuje unijním orgánům, aby dotčený výrobek rozdělily na druhy nebo modely a vycházely z několika srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou, podle jednotlivých modelů nebo druhů.
- 60 Nic to však nemění na tom, že unijní orgány jsou povinny prokázat v souladu s takovou definicí globální dumpingové rozpětí pro „posuzovaný výrobek“ jako celek. Každý jiný výklad by jim přiznal možnost ovlivnit výsledek výpočtu dumpingového rozpětí tím, že by byl vyloučen jeden nebo několik druhů nebo modelů výrobků „posuzovaného výrobku“ tak, jak je definován při zahájení šetření.

- 61 Z toho vyplývá, že vzhledem k jeho znění, cíli a kontextu, do něhož je zasazen, čl. 2 odst. 11 základního nařízení nemůže být vykládán tak, že umožňuje vyloučit z výpočtu dumpingového rozpětí vývozní transakce do Unie, které se týkají některých druhů posuzovaného výrobku. Naopak, z tohoto ustanovení vyplývá, že unijní orgány musí při tomto výpočtu zohlednit všechny tyto transakce.
- 62 Je třeba dodat, že žádný z argumentů, které Rada a Komise vyvodily z výkladu článku 2.4.2 antidumpingové dohody, nemůže zpochybnit tento závěr.
- 63 Uvedený závěr kromě toho podporuje i rozsudek ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547, bod 56). Soudní dvůr v tomto rozsudku připomněl ustanovení čl. 2 odst. 11 základního nařízení, podle nichž je vážený průměr běžné hodnoty srovnáván s „váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů“ do Unie. Na základě této připomínky rozhodl, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož nevyočítala celkové dumpingové rozpětí na základě srovnání, která odrážejí plně všechny srovnatelné vývozní ceny.
- 64 Tento rozsudek se týkal užití metody tzv. „nulování“ negativních dumpingových rozpětí při výpočtu celkového dumpingového rozpětí, která se liší od otázky, o níž se jedná v projednávané věci, a to vyloučení některých transakcí z tohoto výpočtu kvůli neexistenci odpovídajících výrobků vyrobených a prodávaných výrobcem podobné země. Jak však uvedl generální advokát v bodě 82 svého stanoviska, stejně tak jako věc, v níž byl vydán uvedený rozsudek, tak i tato věc, se týkají nezohlednění cen za některé vývozní transakce při výpočtu dumpingového rozpětí. V tomto ohledu tedy není relevantní, že v této věci byly ceny některých vývozních transakcí zcela opominuty, zatímco ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547), tyto ceny byly opominuty pouze částečně v tom smyslu, že byly v podstatě změněny.
- 65 Na rozdíl od úvah uvedených v bodě 85 napadeného rozsudku, okolnost, že v projednávaném případě dumpingové rozpětí bylo vypočteno na základě „reprezentativního zastoupení“ druhů posuzovaného výrobku, nemůže být zohledněna za účelem vyloučení významu rozsudku ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547). Kromě skutečnosti, že navrhovatelky zpochybňují reprezentativnost transakcí zohledněných unijními orgány pro výpočet dumpingového rozpětí, žádná skutečnost v čl. 2 odst. 11 základního nařízení neumožňuje vypočítat toto rozpětí na základě „reprezentativního zastoupení“ druhů posuzovaného výrobku.
- 66 Zadruhé je třeba ověřit, zda bez ohledu na takový rozsah čl. 2 odst. 11 základního nařízení, jako je rozsah upřesněný v článku 61 tohoto rozsudku, měl Tribunál v bodě 64 napadeného rozsudku právem za to, že unijní orgány oprávněně vyloučily vývozní transakce týkající se některých druhů posuzovaného výrobku, jelikož pro tyto druhy výrobků neexistovaly „srovnatelné ceny“, a že využití jiné metody výpočtu běžné hodnoty by nezajistilo „spravedlivější srovnání“.
- 67 Co se týče chybějících „srovnatelných cen“, je třeba uvést, že podle čl. 2 odst. 11 základního nařízení je dumpingové rozpětí vypočteno na základě srovnání běžné hodnoty a cen všech vývozdů do Unie, „pokud ustanovení upravující spravedlivé srovnání nestanoví jinak“. Tato poslední část věty odkazuje na čl. 2 odst. 10 tohoto nařízení, který stanoví, že nemohou-li být takto určená běžná hodnota a vývozní cena předmětem spravedlivého srovnání, provedou se náležitě individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny. Srovnatelnost cen je tedy zohledněna nikoli v rámci použití čl. 2 odst. 11 uvedeného nařízení, nýbrž v rámci použití čl. 2 odst. 10 téhož nařízení.
- 68 Jinak řečeno, jak vyplývá z bodů 57 a 61 tohoto rozsudku, dumpingové rozpětí podle čl. 2 odst. 11 je vypočteno na základě definice „posuzovaného výrobku“, tak jak ji navrhnou unijní orgány při zahájení šetření, aniž by určitý druh nebo model tohoto výrobku mohl být z tohoto výpočtu vyloučen. Naproti tomu, aby tento výpočet mohl být proveden, je třeba, aby unijní orgány provedly srovnání cen a přitom podle čl. 2 odst. 10 tohoto nařízení ve formě úprav zohlednily rozdíly, které ovlivňují tyto ceny.

- 69 Z toho vyplývá, že Tribunál měl nesprávně za to, že unijní orgány oprávněně vyloučily vývozní transakce týkající se některých druhů posuzovaného výrobku v rozsahu, v němž neexistovaly pro tyto druhy výrobků „srovnatelné ceny“.
- 70 Je třeba dále uvést, jak uvedl generální advokát v bodě 78 svého stanoviska, že v praxi v takovém případě, jako je projednávaný případ, kdy výrobce v podobné zemi nevyrábí ani neprodává určitý druh výrobku, se unijní orgány mohou rozhodnout, že buď vyloučí tento druh výrobku z definice „posuzovaného výrobku“, nebo početně zjistí běžnou cenu pro uvedený druh tak, aby mohly v rámci výpočtu dumpingového rozpětí zohlednit vývozní transakce tohoto druhu výrobku.
- 71 Co se týče skutečnosti, že využití jiné metody výpočtu běžné hodnoty by nezajistilo „spravedlivější srovnání“, i když z čl. 2 odst. 10 ve spojení s odstavcem 11 základního nařízení vyplývá, že výpočet dumpingového rozpětí musí být založen na „spravedlivém srovnání“, pojem „spravedlivější srovnání“ se v těchto ustanoveních nenachází. I kdyby měl být připuštěn význam tohoto pojmu, je třeba uvést, že jak vyplývá z bodu 61 tohoto rozsudku, vyloučení vývozních transakcí nemůže být považováno za prostředek, který zajistí „spravedlivé srovnání“. Nelze mít tedy za to, že využití jiné metody výpočtu běžné hodnoty by nezajistilo „spravedlivější srovnání“.
- 72 Z toho vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 61 až 90 napadeného rozsudku za to, že Rada může vyloučit z výpočtu dumpingového rozpětí druhy výrobků, které neodpovídají žádnému z výrobků vyrobených nebo prodávaných indickým výrobcem.
- 73 Vzhledem k výše uvedenému je třeba vyhovět prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku a zrušit napadený rozsudek, aniž by bylo třeba přezkoumat další argumenty vznesené v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku a druhý důvod kasačního opravného prostředku.

K žalobě před Tribunálem

- 74 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje. Tak je tomu v projednávaném případě.
- 75 Jak vyplývá z bodů 52 až 72 tohoto rozsudku, Rada porušila čl. 2 odst. 11 základního nařízení tím, že měla v bodech 82, 102 a 109 sporného nařízení za to, že je třeba vyloučit druhy výrobků vyvážených čínskými vývozními výrobci, pro něž žádný odpovídající druh výrobku nebyl indickým výrobcem vyráběn a prodáván.
- 76 Za těchto podmínek je třeba sporné nařízení zrušit v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek.

K nákladům řízení

- 77 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 daného jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 78 Vzhledem k tomu, že navrhovatelky požadovaly náhradu nákladů řízení ve svém návrhu a Rada neměla ve věci úspěch, je namísto jí uložit náhradu nákladů vynaložených jak v řízení v prvním stupni ve věcech T-558/12 a T-559/12, tak i v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci

C-376/15 P. Naproti tomu, vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení navrhovatelkami, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů vynaložených v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-377/15 P.

- 79 Podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 80 Komise tedy ponese vlastní náklady vynaložené v řízení v prvním stupni ve věcech T-558/12 a T-559/12, jakož i v řízení o kasačním opravném prostředku ve věcech C-376/15 P a C-377/15 P.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 29. dubna 2015, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada (T-558/12 a T-559/12, EU:T:2015:237), se zrušuje.**
- 2) **Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 924/2012 ze dne 4. října 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 91/2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Changshu City Standard Parts Factory a společnosti Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.**
- 3) **Kasační opravný prostředek ve věci C-377/15 P se odmítá.**
- 4) **Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Changshu City Standard Parts Factory a společností Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd jak v řízení v prvním stupni ve věcech T-558/12 a T-559/12, tak i v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-376/15 P.**
- 5) **Společnost Changshu City Standard Parts Factory a společnost Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-377/15 P.**
- 6) **Evropská komise ponese vlastní náklady vynaložené v řízení v prvním stupni ve věcech T-558/12 a T-559/12, jakož i v řízení o kasačním opravném prostředku ve věcech C-376/15 P a C-377/15 P.**

Podpisy